

Lietuvos meno kūrėjų asociacija

Ataskaita už 2015 metus

2017-09-11

Lietuvos meno kūrėjų asociacijos prezidento Kornelijaus Platelio ataskaita už 2015 metus.

2016-04-26, LMKA konferencija, Vilnius.

Priminsiu, kad 2014 metų konferenciją surengėme balandžio 7 d. 2015 metais įvyko 4 LMKA tarybos posėdžiai ir 4 pasitarimai.

Per 2015 metus meno kūrėjo statusas buvo suteiktas 130 asmenų: 96 per meno kūrėjų organizacijas (t. sk. 6 – per nepriklausančias LMKA) ir 34 individualiai.

Į Meno kūrėjų socialinės apsaugos programą, numatančią 1 MMA dydžio išmokas kūrybinių prastovų metu, kurias 3 mėnesius gali gauti laikinai dėl kokių nors priežasčių negalintis kurti menininkas, 2015 metais paremti 46 menininkai, jiems išmokėta 43 675 €. 2015 metais SODRAI už 1465 asmenų socialinį draudimą sumokėta 983 440,97 €, už 482 asmenų privalomąjį sveikatos draudimą – 174 217,64 €. Viso programai skirta 1 213 496 €, t. y. 5 % daugiau negu 2014 metais. Tai derėtų vertinti teigiamai.

2015 metų Lietuvos meno kūrėjų asociacijos premija 2015-12-04 tarybos posėdyje paskirta tapytojui **Aloyzui Stasiulevičiui** už gilų filosofinį požiūrį, meninį bei techninį virtuoziskumą tapybos drobėse “Vilniaus ciklas”, “Vilniaus baroko skulptūrų ciklas”, “Pagal Motiejaus Valančiaus temas”, “Žvaigždynų ciklas”, už aktyvų Lietuvos kultūros puoselėjimą ir reprezentavimą tiek nacionaliniu, tiek tarptautiniu mastu.

Metinė Europos menininkų tarybos (ECA) konferencija ir kongresas 2015 m. neįvyko, nes nė viena šalis nepasisiūlė jos organizuoti. Nario mokesčio už tuos metus taip pat nemokėjome.

Taryba siūlė kandidatus į įvairias komisijas bei ekspertų tarybas: į Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondo tarybos narius – Kornelijų Platelį, į Lietuvos kultūros ir meno tarybą antrai kadencijai delegavome **Editą Utarienę** (Lietuvos dailininkų sąjunga) ir **Gintautą Blažiūną** (Lietuvos architektų sąjunga), pirmai kadencijai – **Antaną Jonyną** (Lietuvos rašytojų sąjunga), **Audronę Žigaitytę-Nekrošienę** (Lietuvos muzikų sąjunga), **Tautvydą Kaltenį** (Lietuvos dizainerių sąjunga) ir **Dainių Radzevičių** (Nacionalinė žurnalistų kūrėjų asociacija); į Kūrybinės veiklos, autorių teisių ir

gretutinių teisių apsaugos programos ekspertų komisiją (Kūrybinės veiklos ekspertų grupę) delegavome Daivą Daugirdienę, Joną Jazbutį, Joną Staselį, Vytautą Tumėną, Audronę Žigaitytę-Nekrošienę. Kandidatu apdovanoti Gabrielės Petkevičaitės-Bitės 2015 metų atminimo medaliu „Tarnaukite Lietuvai“ siūlėme kompozitorių Giedrių Kuprevičių.

Jau ketvirtus metus veikia Lietuvos kultūros taryba, tačiau tik šiemet tiek ji, tiek mes visi susidūrėme su rimtais iššūkiais, skirstant programos „**Meno kūrėjų organizacijų kūrybinių programų įgyvendinimas**“ lėšas. Bandant aprašyti šią programą panašiais principais kaip kitas ir pritaikyti panašią vertinimo balais sistemą, aritmetika ima prasilenkti su logika, ir kai kurie pareiškėjai nebesurenka pereinamojo balo. Ekspertams ir tarybai nuolat kyla klausimas, kuo šios programos paraiškose numatyta veikla skiriasi nuo kitų programų, į kurias mes taip pat teikiame paraiškas, veiklos. Todėl LMKA taryba Kultūros ministerijai, Lietuvos kultūros ir meno tarybai bei Lietuvos kultūros tarybai pateikė tokį naujo šios programos aprašo pasiūlymą:

„Lietuvos meno kūrėjų asociacijos taryba 2016-04-04 posėdyje apsvaustė Lietuvos kultūros tarybos programos „**Meno kūrėjų organizacijų kūrybinių programų įgyvendinimas**“ aprašą ir teikia savo pasiūlymus. Kadangi Kultūros ministerija negali perimti šios programos finansavimo (2016-01-05 raštas Nr. S2-13), siūlome šį klausimą atidėti vėlesniam laikui. Tačiau manome, kad kiti mūsų siūlymai, išdėstyti 2015-12-16 rašte Nr. 13 gali būti įgyvendinti:

1. Šios programos projektams numatyti trimetį finansavimą.
2. Šios programos paraiškų vertinimui pasitelkti LMKA deleguotus bei Kultūros ministro arba LKT skirtus ekspertus, t. y. grąžinti buvusią ekspertinio vertinimo tvarką.
3. Iš naujo permąstyti veiklos vertinimo kriterijus, atsižvelgiant į realius kiekvienos organizacijos išgyvenimo poreikius.
4. Laikytis pereinant į Lietuvos kultūros tarybą patvirtintos šios programos apimties - ne mažiau 724 000 eurų.

Dabartinis „**Meno kūrėjų organizacijų kūrybinių programų įgyvendinimas**“ programos tikslas: „Užtikrinti meno kūrėjų organizacijų veiklą ir kūrybinių programų įgyvendinimą“ suformuluotas nepriekaištingai.

Tačiau šios programos finansuojamų veiklų sąrašą siūlome papildyti Meno kūrėjo ir meno kūrėjų organizacijų statuso įstatymo įpareigotomis veiklomis (skliausteliuose - nuorodos į šio įstatymo straipsnius): „Finansuojama veikla:

Meno kūrėjų organizacijų veikla, reglamentuojama LR Meno kūrėjo ir meno kūrėjų organizacijų statuso įstatymo, ir kūrybinės programos, įgyvendinančios pagrindinius, strateginius organizacijos veiklos tikslus, numatytus jos įstatuose, ir sudarančios prielaidas nacionalinio meno plėtrai ir tarptautiniam kultūriniam bendradarbiavimui, formuojančios bendrą šalies meno raidą ir skatinančios menininkų mobilumą ir kūrybiškumą. Meno kūrėjų organizacijų veikla ir kūrybinės programos turi atitikti vieną ar kelias iš šių sąlygų:

1. užtikrinti meno kūrėjų tobulėjimo, nuoseklios kūrybos sklaidos, viešinimo (3.3.3-4.) ir prieinamumo visuomenei (3.3.5.) galimybes; 2. sudaryti sąlygas jaunujų meno kūrėjų

kūrybos sklaidai ir profesiniam meistriškumui plėtoti; (3.3.3., 5.1.1)

3. užtikrinti, kad į organizaciją priimami nauji nariai atitiktų Meno kūrėjo ir meno kūrėjų organizacijų statuso įstatymo reikalavimus; (5.1.1.)

4. atlikti meno kūrėjų socialinės padėties stebėseną; (15.1.1.)

5. atlikti meno kūrybos plėtros ir sklaidos stebėseną; (15.1.2)

6. atlikti eksperto funkcijas profesionaliojo meno klausimais teismuose ir kitose institucijose; (15.1.3.)

7. teikti išvadas Vyriausybei ar jos įgaliotoms institucijoms rengiant teisės aktų projektus; (15.1.4.)

7. kaupti informaciją ir statistinius duomenis, susijusius su meno kūrėjais, jų organizacijomis Lietuvoje ir užsienyje; (15.1.5.) 8. realizuoti tarptautinius bei tarpsritinius projektus; 9. užtikrinti meno paveldo ir kultūrinės atminties išsaugojimą; 10. dalyvauti Lietuvos ir tarptautinių profesinių organizacijų veikloje.“

Vykdamas Meno kūrėjo ir meno kūrėjų organizacijų statuso įstatymo 10.4. punktą, LMKA taryba siūlo nustatyti, kad pati Meno kūrėjų organizacijos paraiškos minimai programai administracinė atitiktis suteikia teisę gauti minimalų organizacijos išgyvenimui reikalingą finansavimą. Taikantis prie Kultūros rėmimo fondo lėšomis finansuojamų projektų teikimo gairių, ją galima įvertinti, pavyzdžiui, 50-čia (pereinamųjų) balų. Meno kūrėjo ir meno kūrėjų organizacijų statuso įstatymo reglamentuojamų veiklų vykdymą vertinti 0-20 balų. Projekto meninę ir kultūrinę vertę, aktualumą, pagrįstumą, tęstinumą, kūrybiškumą, organizacijos narių, įskaitant jaunosius kūrėjus, profesinio meistriškumo ugdymą vertinti 0-20 balų. Partnerystę ir bendradarbiavimą tarp skirtingų sektorių ir institucijų, dalyvavimą Lietuvos ir užsienio asocijuotose struktūrose vertinti 0-5 balais. Projekto sąmatos pagrįstumą vertinti 0-5 balais.

Galimi pareiškėjai: Meno kūrėjų organizacijos, kurioms yra suteiktas meno kūrėjų organizacijos statusas vadovaujantis Lietuvos Respublikos meno kūrėjo ir meno kūrėjų organizacijų statuso įstatymu, atstovaujančios visos šalies (ne vieno regiono) meno kūrėjams (2.3.3.6).“

Lietuvos kultūros ir meno taryba yra delegavusi į visų konkursų aprašus tikslinsinčią darbo grupę mano pavaduotoją Dainių Radzevičių, todėl tikimės, kad šie pasiūlymai bus išgirsti.

Seimo Socialinių reikalų ir darbo komitetui bei Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai iš esmės sutikus, kad darbo stažą nuo pirmos publikacijos iki 1991-06-01 skaičiuojant tik Dailininkų, Kompozitorių, Kinematografininkų, Rašytojų sąjungų nariams diskriminuojami kiti meno kūrėjai, vis dėlto toliau nebuvo svarstomas mūsų tarybos siūlymas šią padėtį ištaisyti. SADM buvo pateikusi, mūsų nuomone, nerealius išlaidų skaičiavimus. Turime prisipažinti, kad ir mes nesugebėjome išsiaiškinti, kiek tokių narių yra mūsų organizacijose, negalėjome pateikti kitų skaičių, tad ši iniciatyva iš vietos kol kas nepajudėjo.

Seimas pagaliau priėmė Paramos ir labdaros įstatymo pataisą, kuri numato galimybę fiziniams asmenims, turintiems meno kūrėjo statusą, skirti 2% gyventojų pajamų mokesčio. Reikia pripažinti, kad Kultūros ministerija labai aktyviai palaikė šią idėją. Ji nėra mano, nė nežinau, kas jos autorius, tačiau mano pasiūlyta formuluotė, kad Meno kūrėjo ir meno kūrėjų organizacijų statuso įstatymas, meno kūrėjui suteikia meną kuriančios institucijos bruožų, padėjo įveikti nemažai užtvarų. Kaip visa tai veiks, priklausys nuo poįstatyminių aktų, kuriuos turi paruošti Kultūros ministerija. Kaip pamenate, Finansų ministerijai pareikalavus detaliau apibrėžti, kaip netenkama meno kūrėjo statuso pagal MKMKOS įstatymo 8.3. punktą: „kai meno kūrėjo kūrybinės veiklos rezultatų sklaida nepastebima visuomenės kultūros raidoje“, Kultūros ministerija palaikė mūsų poziciją, kad teikti pasiūlymus dėl savo nario meno kūrėjo statuso panaikinimo gali tik mūsų asociacijos narės. Tikiuosi, ši nuostata išliks.

LMKA tarybos deleguotas dalyvavau Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondo tarybos darbe ir nepraleidau nė vieno posėdžio. Fondo pertvarka lyg ir baigėsi, bet smarkiai vėluojantis Bendrųjų konkurso nuostatų derinimas ir tvirtinimas skaudžiai palietė visą kultūrinę spaudą bei kultūrinės interneto svetaines. „Kosmetinis“ fondo remontas mūsų keltų problemų neišsprendė, kaip matote iš šiandieninės žiniasklaidos.

Taip pat mūsų tarybos deleguotas dalyvavau Lietuvos radijo ir televizijos tarybos darbe. Ten esu išrinktas vadovauti Redakcinės politikos darbo grupei, turinčiai formuluoti bendrą nuomonę su LRT turiniu susijusiais klausimais. Esu praleidęs tik vieną posėdį, nes turėjau išvykti.

Toliau dalyvavau Darbo grupės su smulkaus verslo apmokestinimu susijusiems klausimams nagrinėti prie LR Finansų ministerijos veikloje. Turiu pripažinti, jog tai pats sunkiausias darbo baras. Tenka porą valandų klausytis apie prekybos mėsa šalies turgavietėse peripetijas, stengiantis įsiterpti su meno kūrėjų reikalais. Šios veiklos pasekmė – konferencijai siūloma Rezoliucija Nr. 1. Mano pasiūlymai mažinti mokesčius nuo autorinių atlyginimų nesulaukė Finansų ir kitų ministerijų atstovų pritarimo. Individuli veikla pagal pažymą lieka vienintelė daugiau ar mažiau tinkama veiklos forma mažas pajamas gaunantiems meno kūrėjams, tik ją dar reikia jiems pritaikyti. Tam iš esmės darbo grupė neprieštarautų, bet pagrindinė problema – privalomasis sveikatos draudimas, kurio mokėjimo atidėjimą bus sunkiausia suderinti.

Dalyvavau LR I ir II laipsnių valstybinių pensijų skyrimo komisijos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos darbe. Esu ten, nes I laipsnio valstybines pensijas turi teisę gauti Nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatai, tačiau daugiausia laiko komisija praleidžia skirdama pensijas daugiavaikėms motinoms.

Teko dalyvauti Darbo grupės Valstybinių pensijų pertvarkos gairėms parengti prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos darbe. Darbo grupė buvo sudaryta iš suinteresuotų institucijų atstovų, todėl ekspertų darbo grupės parengtas modelis, kuriuo siūlyta iš esmės panaikinti valstybės pensijas, priimtas nebuvo. Išplėsti gaunančiųjų jas ratą taip pat nepavyko, nes tai daryti draudė pati darbo grupei Vyriausybės suformuluota užduotis. Tad mano primygtinis siūlymas valstybės pensijas taip pat mokėti Vyriausybės kultūros ir meno premijų laureatams, nepaisant Kultūros ministerijos palaikymo, liko tik raštu išreikštoje „atskirojoje nuomonėje“. Apie II laipsnio pensijas visiems meno kūrėjams niekas nė girdėti nenorėjo.

Dalyvavau Lituaniškosios tradicijų ir paveldo įprasminimo komisijos prie LR Seimo, Lietuvos kultūrai ir istorijai nusipelnusių asmenybių atminimo įprasminimo komisijos prie Kultūros ministerijos ir 2018 m. Londono knygų mugės darbo grupės darbe.

2015 metais LMKA sėkmingai įvykdė nedidelį projektą „Menininkai – mokyklai“, kurio metu meno kūrėjai vedė 15 seminarų meninių ir kitokių disciplinų mokytojams ir nufilmavo 8 virtualias pamokas. Taip pat LMKA kartu su viešąja įstaiga „Pilietiškumo, demokratijos ir teisės programų centras“, Lietuvos žurnalistų sąjunga, Vilniaus universiteto Istorijos fakulteto Alumni draugija, Vilniaus universiteto Tarptautinių santykių ir politikos mokslų institutu dalyvauja pilotiniame projekte „Pilietinės visuomenės stiprinimas per gebėjimą kritiškai vertinti informaciją“, vykdomame Rytų Lietuvoje. Dalyvaujant šiuose projektuose bandžiau tirti jų tāsos galimybes. Nors jau 2016 metų balandis, 2014 – 2020 struktūrinės ES paramos lėšų horizonte dar nesimato. Teko aplankyti daugelį įstaigų ir kalbėtis apie panašaus projekto į AKIM vykdymo galimybes valstybės planavimo būdu. Deja, perspektyvos nedžiugina. Švietimo ir mokslo ministerija tokiam projektui lėšų nėra numačiusi, Kultūros ministerija apskritai neturi. Galutinių atsakymų dar nėra, bet aišku tai, kad panašiomis sąlygomis tokio projekto vykdyti nebegalėsime.

Konferencijos darbotvarkėje įrašytas klausimas: LMKA finansavimo šaltiniai ir būdai, nario mokestis. Tai svarbus, su organizacijos ateitimi susijęs klausimas. Iki naujos redakcijos Meno kūrėjo ir meno kūrėjų organizacijų statuso įstatymo įsigaliojimo 2011 metais LMKA negalėjo įgyti meno kūrėjo statuso, nes vienijo tik juridinius asmenis. Pagal džentelmenišką susitarimą su Kultūros ministerija asociacija buvo finansuojama iš Meno kūrėjų organizacijų programos per Dailininkų, Kompozitorių bei Rašytojų sąjungas po 16 000 Lt iš kiekvienos, ir tos lėšos minėtoms organizacijoms būdavo pridedamos skirstant paramą. Tų lėšų jau tada nepakakdavo, tad LMKA „prisidurdavo“ teikdama paraiškas KRF ir vykdydama įvairius projektus. Perdavus programą „[Meno kūrėjų organizacijų kūrybinių programų įgyvendinimas](#)“ LKT, susitarimas neteko pagrindo. Įsigaliojus naujai minėto įstatymo redakcijai, LMKA įgijo teisę gauti meno kūrėjų organizacijos statusą. LMKA taryba finansavimo klausimą svarstė 2015-10-13 posėdyje. Jame dalyvavo Kornelijus Platelis, Edita Radvilavičiūtė Utarienė, Tautvydas Kaltenis, Gytis Lukšas, Zita Bružaitė, Daiva Daugirdienė, Audronė Žigaitytė-Nekrošienė, Antanas A. Jonynas, Jonas Rudzinskas, Dainius Radzevičius. Buvo nutarta, kad kiekviena narė moka 3 % nuo iš programos „Meno kūrėjų organizacijų kūrybinių programų įgyvendinimas“ gautų lėšų, idant LMKA neteiktų paraiškos Meno kūrėjų organizacijų programai ir nekonkuruotų su savo narėmis. 2017 metais pagal įstatus bus renkamas prezidentas. Aš kelti savo kandidatūros nebeplanuoju, todėl dabar puiki proga pasvarstyti apie LMKA administracijos atlyginimus, juo labiau, kad jie buvo nustatyti 2005 metais, mane išrinkus į šį postą (2005-05-31 protokolas Nr. 6). Nuo to laiko nekartą buvo didinamas minimalus mėnesinis atlyginimas, todėl išlaidos padidėjo. Nemanau, kad šioje konferencijoje ką nors galutinai nuspręsimė, bet pradėti svarstyti pats laikas.

Apskritai vertinant 2015 metus reikia pripažinti, kad parama meninei kūrybai ir socialinė menininkų aplinka nepagerėjo kaip ir 2014 metais, bet nedidelių teigiamų poslinkių būta. Dėkoju visiems už bendrą darbą.

LIETUVOS MENO KŪRĖJŲ ASOCIACIJOS

METINĖS KONFERENCIJOS REZOLIUCIJA

DĖL MENO KŪRĖJŲ, DIRBANČIŲ PAGAL INDIVIDUALIOS VEIKLOS PAŽYMAS, SOCIALINĖS APSAUGOS

Vilnius, 2016-04-26

Individuali veikla pagal pažymą – tinkama veiklos forma meno kūrėjui. Tačiau ją vykdo maždaug ketvirtadalis meno kūrėjo statusą turinčių asmenų. Pagrindinės priežastys tos, kad 1) įregistravęs individualią veiklą nedideles pajamas gaunantis menininkas pagal galiojančius įstatymus negali dalyvauti Kultūros ministerijos Meno kūrėjų socialinės apsaugos programoje; 2) ne visi meno kūrėjai traktuojami vienodai: kai kurios meno šakos (architektai, dizaineriai fotomenininkai, literatūros vertėjai) nepagrįstai priskiriamos „laisvosioms profesijoms“ pagal Gyventojų pajamų mokesčio įstatymą, ir jų atstovai turi mokėti ne 5 % GPM kaip kiti meno kūrėjai, o 15 %.

Prašome sudaryti sąlygas meno kūrėjams, vykdantiems individualią veiklą pagal pažymą, dalyvauti Meno kūrėjų socialinės apsaugos programoje ir vienareikšmiškai nustatyti, kad visi meno kūrėjo statusą turintys asmenys galėtų nuo pajamų už savo meninę kūrybą mokėti 5 % GPM.

LIETUVOS MENO KŪRĖJŲ ASOCIACIJOS

METINĖS ATASKAITINĖS KONFERENCIJOS

REZOLIUCIJA

Dėl privalomo meno kūrinių įsigijimo visuomenės išdomis statomuose objektuose

Vilnius, 2016-04-26

Lietuvos meno kūrėjų asociacijai kelia nerimą tai, kad viešosiose erdvėse, net valstybės išdomis statomuose visuomeninės paskirties (kultūros, švietimo, auklėjimo ir kt.) objektuose, tiek jų aplinkoje, tiek eksterjeruose bei interjeruose mažėja monumentalių meno kūrinių. Tai ne tik menkina mūsų gyvenimo aplinkos estetinę kokybę, skurdina pastatus, aikštes bei skverus, neugdo visuomenės estetinio skonio, bet ir neigiamai atsiliepia šalies menininkams – nesudaro palankių sąlygų jiems profesiskai tobulėti ir kurti.

Daugelyje ekonomiką sėkmingai plėtojančių Europos šalių valstybės išdomis statomuose ar rekonstruojamuose objektuose taikoma privalomo meno kūrinių įsigijimo praktika. Įgyvendinę panašią tvarką Lietuvoje, sugrąžintume profesionalius dailės kūrinius į viešąsias erdves, nuolat gražintume savo aplinką, sudarytume palankesnes kūrybos sąlygas menininkams. Statydami ar rekonstruodami bet kurią mokyklą, vaikų darželį, teatrą, administracinį ar kitokį viešosios paskirties pastatą, turėtume projekte numatyti vietas, kurias derėtų papuošti dailės kūriniais.

Todėl remdamiesi Europos šalių gerąja patirtimi siūlome nustatyti privalomą bent 2%, skaičiuojant nuo statybos montavimo darbų vertės, dydžio sumą profesionaliems dailės

kūriniais įsigyti. Tai būtų reali valstybės investicija į kultūrą ir į visuomenės gyvenimo kokybę.

LIETUVOS MENO KŪRĖJŲ ASOCIACIJOS

METINĖS KONFERENCIJOS REZOLIUCIJA

DĖL MOKESČIŲ NUO MENO KŪRĖJŲ AUTORINIŲ ATLYGINIMŲ PRILYGINIMO DIRBANČIŲ PAGAL INDIVIDUALIOS VEIKLOS PAŽYMAS MOKESČIAM

Vilnius, 2016-04-26

Lietuvoje nemažai nuveikta įgyvendinant 2007 m. birželio 7 d. Europos Parlamento rezoliuciją „Socialinis menininkų statusas“: nustatyta skirtinga turinčių meno kūrėjo statusą asmenų mokesčių mokėjimo tvarka, įsteigta Meno kūrėjų socialinės apsaugos programa prie LR kultūros ministerijos. Tačiau meno kūrėjų mokesčių sistema vis dar nėra harmoninga, joje dar daug prieštaravimų bei nereikalingos biurokratijos. Palyginti dideli mokesčiai nuo autorinių sutarčių verčia menininkus ieškoti kitų veiklos įteisinimo būdų, o imtis individualios veiklos trukdo tai, kad ją įregistravęs nedideles pajamas gaunantis menininkas nebegali dalyvauti Meno kūrėjų socialinės apsaugos programoje. Todėl individualią veiklą savo kūrybiniams darbams dažniausiai registruoja tik pagal darbo sutartis dirbantys asmenys.

Todėl siūlome mokesčius nuo meno kūrėjų autorinių atlyginimų prilyginti dirbančiųjų pagal individualios veiklos pažymas mokesčiams, kurie šiuo metu sudaro 16,625 %, įpareigoti užsakovus (arba vykdytojus, jei sutartis sudaroma tarp fizinių asmenų) juos išskaityti mokant (arba gavus) autorinius atlyginimus ir lėšas iš karto pervesti Sodrai ar Valstybinei mokesčių inspekcijai – kur būtų nutarta. Individualią veiklą toliau galėtų vykdyti tie, kuriems ji dėl vieno ar kitų priežasčių patogi, ar jų veiklos sąnaudos didesnės nei 30 %. Tokia sistema turėtų daug privalumų:

1. Ženkliai padidėtų autorinių atlyginimų mokestinė bazė.
2. Valstybei iš karto būtų deklaruoti ir sumokėti priklausantys mokesčiai.
3. Menininkai, vykdę individualią veiklą, būtų atleisti nuo prievolės vesti buhalteriją, pajamų deklaravimas taptų paprastesnis.
4. Visi mažas pajamas gaunantys menininkai galėtų dalyvauti Socialinės meno kūrėjų apsaugos programoje.
5. Sumažėtų administracinė našta daugelio juridinių asmenų buhalterijoms, nes mokesčių išskaitymo tvarka taptų paprastesnė.

Mūsų nuomone, administracinė našta įdiegus tokią sistemą nepadidėtų, nes ir dabar, mokant Sodros mokestį nuo pusės pajamų bazės, meno kūrėjai yra identifikuojami, jų sumokėti mokesčiai sumuojami, informacija kas mėnesį teikiama Socialinės meno kūrėjų apsaugos programai. Manome, kad tokia sistema valstybei nuostolinga nebūtų, nes padidėjusi autorinių mokesčių bazė kompensuotų jų sumažėjimą.

